

Mosonyi Aliz

CSIPKERÓZSIKA

varázslatos mesejáték bábokkal

a **GRIMM** testvérek írása alapján
(2 részben, egy szünettel)

Királyi Boszorka (Zsuzsi), örködik és hárit: **Homonnai Katalin és Tamási Zoltán**
Királyi Egér, nem szól semmit, csak szuszog: **Lovas Dániel**
Király, reggeltől estig uralkodik: **Hannus Zoltán és Lovas Dániel**
Királyné, egy levelet nem küld el: **Nyakó Júlia és Téglás Márton**
Csipkerózsika, kis királyleányka: **Kakasy Dóra és Téglás Márton**
Királyfi, őt keresi csak a világon: **Téglás Márton és Kakasy Dóra**
Hangicsálók: **Simon Attila és Spilák Lajos**

valamint a bergengóc, a zsványóc, a gazfickóc király követei, Doktor Parasol, Miszter Möszejó,
svédek, norvégek és a NÉP

Zeneszerző:

DARVAS FERENC

Díszlet:

CSANÁDI JUDIT ÉS NÉMETH ILONA

Fény:

FODOR GERGELY

Bábok:

NÉMETH ILONA

Rendező:

FODOR TAMÁS

I. A boszorka és az egér

Boszorka: Hogy itt micsoda piszok van! Ezek szétdobálnak mindent, király létükre!
Aranygyűrű, gyémántok, korona, zsebóra, minden a földön.
Nem vagyok a cselédjük, hogy nekem kelljen mindig összesöpörni, királyi boszorka
vagyok én, *(az egérhez)* menjen már odébb, mit heverészik itten, bűbajos
kisasszony, magához beszélek. Egy királyi egér! És lusta, mint egy macska! *(az egér
odébb fut)*
A királyné születésnapja van ma, elfelejtette? Pedig már készülődnek nagyon, torta
is lesz, érzi az illatját? Nem érzi? Akkor menjen, és nézze meg! Nézze már meg,
milyet sütnék? Hogy van-e benne elég mazsola, azt nézze! És hozzá ne nyúljon!
Menjen már! *(az egér elfut)*
Királyi egér! És lusta, mint egy macska! Hozhatnák már a meghívót, a szép,
aranybetűs levélkét! Bajszos huszár hozza minden évben!
Föl is öltözök gyorsan, hát hogy nézek ki? Ezt nem veszem föl, ez lyukas, ez meg
csíkos, ezt se, ezt a pöttyöst! Ezt veszem! Illik a pöttyös születésnapra? Énhozzám
illik, de szép is vagyok benne.

(dal)

Pöttyös ruhában, pityipötty,
Királyi bálban, pityipötty,
Én leszek a legszebb, pityipötty, pityipötty,
Én leszek a legszebb,
Ki lenne más?

Jöhet már a huszár! Kedves királyi boszorkányunk, drága Zsuzsikánk, meghívjuk a
királyné születésnapjára szeretettel. Ezt szokták írni. Ritka boszorkány, aki tud
olvasni, de én! Szemüveggel! *(az egér befut)*
Na, megjött végre? Elég lassan! Mit látott, mondja már! A torta? Mazsolás? És a
vendégek? Kezdenek jönni? Aranyos hintókon, mi? Ne mondja! A lovak is? Tiszta
aranyból? Nem hazudik? Az egér hazudós. De mennék már én is! A kedves nép? Az
is eljött hetedhét határról?
Szaladjon ki, nézze meg, nem a huszár közeleg? Nem közeleg. Pedig már
hangicsálnak a zenészek, Zene, tánc, az a nagy fényesség, a sok szép ajándék, de
várom már!
Jaj, az ajándék! Hát majdnem elfelejtettem, pedig itt van, becsomagolva. Ne
szagolgassa, hallja? Nem a magáé! A királyné ajándéka, akarja megnézni? Hiába, az
egér kíváncsi. Na, jöjjön, megmutatom, itt egy kicsit belenézhet. Szép, ugye?
Gyönyörű! Mit fél? Hát ez csak egy macska! Porcelán! Nem szereti az ilyen
játékokat, mi? De a királyné! Az hogy fog neki örülni!
(zene) Ez meg mi? Hallja? Hát kezdik a zenét! Kezdődik a születésnap! És én nem
vagyok ott! Ezek engem elfelejtettek! Nem hívtak meg! Egyáltalán nem vagyok ott!
Na, várjatok csak, várjatok, ezt most megbánjátok, nagyon. Ott leszek én azért.
Boszorkánynak az semmi.
Maga itt marad, nem moccan. Csak én, magam megyek. Hol a seprüm? Láthatatlan,
hallhatatlan, ott legyek, ahol akarok! *(elröpül)*

II. Zene és bevonulás. (Király, Királyné, vendégek)

- Ajtónállók: A bergengóc királyi követ! Aranygaluskás csizmában!
- Hoppmesterek A zsványóc királyi követ! Csíkos nyakkendőben!
- Ajtónállók: A gazfickóc királyi követ! Gyémántos kesztyűben!
- Hoppmesterek Nyápic gróf és hitvese! Vasalt nadrágban!
- Ajtónállók: Doktor Parasol! Tudománnyal a fejében!
- Hoppmesterek Mister Möszejó! Külföldi pullóverekben!
- Ajtónállók: A svédek! Rókabundában!
- Hoppmesterek Norvégek! Retekbundában!
- Ajtónállók: A nép! Egyszál ruhában!
- Királyné: Király uram! De sok a vendég! Van elég enivalónk? Itt a nép is, ez nagyon sokat eszik ám. Meg iszik is!
- Király: Te csak ne aggódj, királyné. Mindenre gondoltunk, nem felejtettünk el semmit. Nem szokásunk. Van lekvár, kaviár, kolbász.
- Királyné: Hát a torta? Elég nagy? *(hozzák a tortát)*
- Vendégek: Éljen a királyné! Éljen a királyné! Éljen! Éljen!
- (A Királyné elfújja a gyertyákat. A nép kést, villát húz elő)*
- Királyné: Jön a nép! Tortát akar!
- Király: Kedves nép! Megállj! Előbb az ajándékok!
- Király: A bergengóc király ajándéka! Egy darab aranyos hajtű!
- Királyné: Boldog vagyok! Mindigis szerettem volna egy darab aranyos hajtűt!
- Király: A zsványóc király ajándéka! Egy darab gyémántos mellű!
- Királyné: Boldog vagyok! Mindigis szerettem volna egy darab gyémántos mellűt!
- Király: A gazfickóc király ajándéka! Egy darab rubintos kötőtű!
- Királyné: Boldog vagyok! Mindigis szerettem volna egy darab rubintos kötőtűt!
- Király: A nép ajándéka! Egy darab egyszerű varrótű!
- Királyné: Kedves nép! A szívembe láttál! Mindigis szerettem volna egy egyszerű varrótűt!

- Király: Felségem ajándéka! Egy szál piros rózsa! Valódi!
- Királyné: Ó! Egy rózsa! Édes király uram! Legjobban egy rózsát szerettem volna. Csakis.
- Király: Tudtam! Tudtam! Az én szerelmes szívem tudta, mire vágyik a királyné.
Szerelmes szívem, ó, tudta, megsúgta,
Megsúgta, ó, tudta
Szívének vágyát, kívánságát
Szerelmem rózsáját hogy vágyta,
Hogy várta,
Szerelmes szívem, ó, tudta,
Megsúgta
- Királyné: Édes király uram! A rózsát keblembe rejtem!
- Király: Az udvar elfordul! Szemét behúnyja! Mind a kettőt!
- Királyné: Jaj, megszúrt! A rózsa megszúrt!
- Király: A királyné vére hullik! Gyorsan varázsigét rá! Hol a Zsuzsi?
- Boszorka: *(feltűnik)* Hol a Zsuzsi? Most jó volna, most felséges eszükbe jut? De ha ünnepség, vigasság, tánc, multság, nem gondol rá senki? Nem hívja meg senki?
- Király: Jaj, elfelejtettük! Maga felejtette el!
- Királyné: Én? Maga nem írta meg a levelet neki!
- Király: Ki, én? Én megírtam! Maga nem küldte el! Én uralkodok, reggeltől estig, és maga egy levelet el nem küld?
- Királyné: Ezzel a két királynéi kezemmel, jaj, de fáj!, postáztam mindet.
- Boszorka: Csak a Zsuzsinak nem, ugye? Töröm magam, vigyázok a királyságra, boldogságra, minden, örködök, hárítok, légy a levesbe, hangya a lekvárba, kukac az almába bele ne másszon, mellette még mosok, vasalok, sikálok, söprök, és ez a hála? Akkor most megyek a királyi háztól!
- Király: Zsuzsika, ne! Felségünk kéri, engesztelődjön!
- Boszorka: Debizony, hogy fölmondok! Mai nappal!
- Királyné: Hull a vérem, alélok, ájulok, itt halok meg. Hát nem segít senki?
- Király: Zsuzsika, nézze, még meghal! A születése napján!
- Királyné: Ugyan, mit kérleli, könyörög neki, ha elmegy, hát elmegy, majd jön helyette más. Úgyis öreg már, valóságos banya!
- Boszorka: Én, banya? Ezt mondja felséged mégegyszer!

- Királyné: Vén banya! Hogy söpör, hogy sikál? A koronám? Csupa piszok! A palástom? Csupa ránc! Az almában kukac volt, tegnap is! Hisz már jövendőt se tud mondani, el se lát odáig! Hányszor megkérdeztük, Zsuzsikánk, nézzen már bele a jövőbe, mit lát, lesz minekünk gyermekünk, végre-
valahára? És erre mit mond? Majd meglátjuk, majd meglátjuk. Mert nem lát!
- Boszorka: Ez már a második sértés! Felséges királyné, megyek a háztól, itthagynom örökre. De még az egyszer, most a jövőbe nézek. Hol a szemüvegem?
- Király: Csöndet, csöndet! Egy pisszenést se halljak! Királyi boszorkánk a jövőbe néz! Kezdje már, Zsuzsika!
- Boszorka: *(zenére)*
Január, február, március, április,
május, június, július, augusztus,
szeptember, október,
november, december,
lássak előre,
titkos jövőbe
- Megvan! Bejött a január, elég homályos, esik a hó, esik a hó, köd is van,
csak esik, csak esik -
- Király: Mirőlunk nincs kép? Valami?
- Boszorka: Nincs, nincs, csak esik a hó itten, na, talán most! Februárban! Nem. Nem látszik semmi.
- Királyné: Mondom, hogy nem lát.
- Boszorka: Látok én, nagyon is, itt vagyunk a márciusban! Kisüt a nap éppen! A kis ibolyák most bújnak ki.
Jobb a kép, látom már, a királyné ott ül a kertben! De nagyon sápadt.
- Király: Csak nem beteg?
- Boszorka: Nem hinném, mert enni kér. Uborkát.
- Királyné: Már hogy kérnék én uborkát, mikor utálom!
- Boszorka: A király már hozza is! Hogy megette, mindet!
- Királyné: Fújj!
- Boszorka: Nézem az áprilist, egeret fog a macska! Fusson, meneküljön! Majdnem elkapta! Majdnem!
- Király: Minket nézzen, ne egerésszen! Felségünket nem látja?

- Boszorka: A királyné! Igen nyűgös! Szeszéyes! Eszi az uborkát, most meg tortát, most meg kaprot, aztán cukrot, toppant, csapkod, - A király meg! Igen boldog! Öleli, csókolja!
De már májusban vagyunk! Éppen érik a cseresznye. A királyné, hogy megnyugodott. Még mosolyog is, ni!
- Királyné: Én, mosolygok? Aztán, mitől?
- Boszorka: Mosolyog, kötöget.
- Királyné: Dehogy kötögetek! Utálok kötögetni!
- Boszorka: Kötöget, varrogat, hímez!
- Királyné: Én ugyan nem! Mit hímeznék?
- Boszorka: Kis ingecskét, réklit, sapkát, topánkát, pólyát.
- Király: Pólyát?
- Királyné: Édes király uram, minekünk gyerekünk lesz.
- Király, Királyné: Április, május, június, július, augusztus, szeptember, október, december! A decembert nézze! Gyorsan! Megszületik? Decemberben?
- Boszorka: Megszületett! Ott van! De édes! Pú Milyen picinyke!
- Királyné: Mutassa! Hadd nézzem!
- Király: Énnekem mutassa, én vagyok az apja!
- Boszorka: Azt nem! Nem lehet! A jövőbe nézni csak nekem lehet! A szeme az anyjáié, a haja az apjáié, a bőre, mint a csipke, hófehér, az arca virul, mint ez a rózsza -
- Király: Csipkerózsika! Királyleánykánk!
- Király, Királyné: Csipkerózsika
Kis királyleány
Óvjuk szélről,
szellőtől is védjük
Ketten szépen
Fölneveljük
Fölneveljük,
Férjhezadjuk -

(A dal megszakad)
- Király: A bergengóc királyfihoz fogjuk férjhezadni tizenhat éves korában.
- Királyné: Semmiképp! A gazfickóc királyfihoz fog férjhez menni.
- Király: Én vagyok az apja! Én mondom meg, kihez fog férjhez menni! Gyönyörű menyasszony lesz, hófehér csipkeruhában, a bergengóc királyfi oldalán!

- Királyné: A gazfickóc királyfi oldalán!
- Király: Megmondtam! A bergengóc!
- Királyné: A gazfickóc!
- Király: A bergengóc!
- Királyné: A gazfickóc!
- Boszorka: Ezek énrólam már meg is feledkeztek? A harmadik sértés! Annyit se szólnak, köszönjük szépen, hogy itt a szemét erőltette, isten megáldja, mehet a háztól! De most aztán elég! Most már mondok én valamit! Nem lesz ám az a kis királyleányka senki felesége!
- Királyné: Azt nem maga mondja meg! Vén boszorka!
- Boszorka: Nem lesz szép menyasszony, hófehér csipkeruhában!
- Király: Márpedig az lesz, ha én mondom!
- Boszorka: Én mondom meg, hogy lesz! Tizenhat éves korában az ujját megszúrja, egy csöpp vér lehullik, a lány örökre elalszik! Jaj, mit mondtam!
- Király: Az én leánykám? Örökre?
- Királyné: Elalszik?
- Boszorka: Jaj! Rettentőt mondtam ! (*Elröpül*)

II. (Száműzetésben)

- Boszorka: Hol a szemüvegem? Mióta nem találom!
Kisasszony! Ne nézzen így rám, egérszemével, vádolón! Hát akartam én? Rettentőt mondani arra a piciny leányra? Csak kicsúszott a számon, akaratlan, nem hiszi? Nem szól semmit, csak szuszog. Hiába, az egér kegyetlen.
Vén banya, azt mondták rám, nem emlékszik? Pedig vén nem vagyok, még most se, pedig mióta ülök itt, a száműzetésben.
Kisasszony, idenézzen, énrám, hát öreg vagyok én, mondja? Mi az, elaludt, most meg? Én a szemem le nem húnyom, tépelődök, tipródok, reszketek, maga meg alszik, nyugodtan?
Bánom is én, aludjon, miattam akár örökre. Jaj, mit mondtam, nem úgy gondoltam, kisasszony, ébredjen, kis szemét nyissa ki, végre, csakhogy, már azt hittem! Hogy megijesztett! Halálra rémisztett!
A szemüvegem! Hát nem ott van? Maga fekszik rajta, évek óta, másszon már odább, hallja? Egér létére lusta, mint a macska! Hadd nézzek oda! Végre! Tizenhat éve nem láttam őket!

(*Boszorka*)
Hol vannak ők
a régi ház
királyi ház
hol merre van
de messzi van

Hiába, nem látok odáig. Nem ér ez a szemüveg már semmit se, régi benn a dioptria.
Mít gondol, kisasszony, odamerészkedjek? Nagy ám a veszély. A fejemet lecsapják, ha meglátnak.
Csakhogy nem látnak! A boszorkány láthatatlan. Meg kardjuk sincs, jut eszembe! Mind elásták, a szúrós kardokat, kést, villát, ollót. Egy varrótűt se hagytak elől, remélem.
Megyek, kisasszony, de maga itt marad! Nem moccan, a sajtához nem nyúl! Láthatatlan, hallhatatlan, ott legyek, ahol akarok! A derekam, jaj, de fáj!

III. (Előeste)

Király, Királyné: Csipkerózsika
Kis királyleány
Óvtuk szélről
szellőtől is
védtük
Ketten szépen
fölnveltük

Király: A levesét megfűjtük.

Királyné: Én fűjtam meg, csakis. Maga nem fűjta.

Király: A kenyerét vajzartam.

Királyné: Lekvároztam, mézeztam. A sok csipkeruhácska! Amibe járattam!

Király: Hatlovas hintó! Amivel járattam!

Királyné: Énekel, táncol, beszél franciául.

Király: Angolul inkább. Énrám hasonlít.

Királyné: Énrám, csakis. A legszebb a világon! Mikor adjuk férjhez?

Király: Hisz tudja, felséges asszonyom, még nem lehet, hisz tudja miért. Maholnap tizenhat éves. Akkor férjhez adjuk, rögvest. A bergengóc királyfihoz.

Királyné: A zsványóc királyfihoz! De rögvest!

Király: A bergengóchoz, megmondtam! Én vagyok az apja!

Királyné: A zsványóchoz, megmondtam! Én vagyok az anyja!

(*koronájukat odacsapják, el*)

IV. Söprés

Boszorka: De micsoda piszok van itt! Látszik, hogy nem takarít rájuk senki! Korona, zsebóra, most is csak szétdobálnak mindent!
A jó szívem csak megesik rajtuk, a port leverem legalább. A derekam pedig!
Hátam, lábam!
Hát ez itt? Csak nem? Hol a szemüvegem? A rózsá! Itt hagyták, itt porosodik szem előtt!
Kés, villa, olló, kard, szurony, szigony, mindent eldugtak, elástak, csak épp ezt nem? A tüskés rózsát? Hisz ez rettentő veszedelem! Még jó, hogy jöttem, még jó!
Dugom el gyorsan, de hová? Hová rejtsem itten?

Csipkerózsika: Csipkés ruhában csipicsipp
Királyi bálban csipicsipp
Én leszek a legszebb
Csipicsipp csipicsipp
Én leszek a legszebb
Ki lenne más?
Itt még sose jártam. De micsoda piszok van itt! Korona, zsebóra, minden szétdobálva. Errefelé nem takarít senki? Nem söpörnek?

Boszorka: Most poroltam, most söpörtem, láthatná.

Csipkerózsika: Lenne csak itt egy söprű, én kitakarítnék. Életemben nem söpörtem még, az királylánynak hogyan! Söpörni! De hisz itt van! Egy ócska söprű!

Boszorka: Az én söprűm ócska? Az én szépséges söprűm? Nem elég jó a kisasszonynak?

(a söprű magától söpörni, táncolni kezd)

Csipkerózsika: Söprök, porolok!

Boszorka: *(tüsszent)*

Csipkerózsika: Csipkés ruhában csipicsipp
Söpörni a legjobb csipicsipp
Legjobb a világon
csipicsipp csipicsipp

Boszorka: A szemem kiböki! Csak mert láthatatlan vagyok? Vigyázzon! Még fellök!
Ott ne söpörjön! A rózsát még meglátja, még lesöpri! Gyorsan odébb! Hova tegyem? Jaj, a lábom, a bokám! Nem tudok én ugrálni, koromat nem nézi?
Hova futkos most meg? A rózsát meglátta? Nem. Jaj, a fejem! Hajam!
Hátam!

V. Rózsaszál

- Királyné: Csak nem? Mit látok? A felséges kisasszony?
- Király: Söpröget?
- Királyné: Söpröget, mint egy egyszerű? A csipkés ruhája!
- Király: Csupa por!
- Csipkerózsika: Söprök, mint egy egyszerű!
- Királyné: Elájulok! Az én leányom!
- Király: Így nevelte?
- Királyné: Így nevelte! Söpröget!
- Király: Felségünk előtt! De most aztán! Elég! De rögvest.
- Királyné: Rögvest, ha mondom!
- Csipkerózsika: nem vagyok már kisleányka
kisleány már nem vagyok
söprök hogyha akarok
söprök, söprök, söprök, söprök
- Király: Elég, ha mondom, mert különben!
- Csipkerózsika: Mert különben?
- Király: Mert különben elfenekelem! Ezzel a két felséges, királyi kezemmel!
- Királyné: Fenekelje felséged!
- Boszorka: Jaj, ne bánts! Nem hagyom!
- Csipkerózsika: Nem hagyom! (*a rózsát meglátja*) Mit találtam!
- Király, Királyné: Mit talált?
- Csipkerózsika: Egy virágot.
- Királyné: Jaj, a rózs.
- Boszorka: Megtalálta.
- Csipkerózsika: Rózs ez?
- Király: Kezébe ne fogja! Kap más virágot, aranyt, ezüstöt, csupa gyémántost!

Csipkerózsika: Nekem csak ez kell. Ez a rózsza. Illatja édes, szirmát most bontogatja.

(*dal*) Rózsza rózsza
szép virágom
szép virágom rózsaszálam
nyíl ki már nyíl ki már

Királyné: Jaj, megsúrja!

Csipkerózsika: Csak egy csöpp vér.

(*dal*) rózsza rózsza
szép virágom
hull a vérem rózsaszálam
hull a vérem rózsaszál –

Király, Királyné: Elaludt? Örökre?

(*elalszanak*)

Boszorka: Szegény király, szegény királyné, aludjatok csak ti is. Az álmukra én vigyázok, szegény boszorka. Betakargatom őket, ne fázzanak, ülök mellettük, lesem az álmukat, hogy jó legyen.

(*dal*) Csipkeruhában csipicsipp
királyi bálban csipicsipp
ki volt a legszebb csipicsipp csipicsipp
Csipkerózsika kis királyleány
alszik örökre csipicsipp
Csipkerózsika
kis királyleány

6. Sakk-matt

Boszorka: Sakk, matt! Kikapott, századszor is! Hiába, az egér nem tanul. Bűbájos kisasszony, a sakk magának nem megy. Futkosson inkább, mozogjon, mit ül itt száz éve? Egész elhízott! Kövér egér!
Milyen szép, nézze csak, ő bezzeg! Kezében a rózsza, álmában mosolyog, szép szerelmeset álmodik biztos. Szegényke, azt ő nem tudhatja pedig, mi a szerelem!

(dal) ó de szép volt
ó de jó volt
ó de szép volt
a szerelem

Én is voltam fiatal, csak ne nevetgéljen, mert odacsapok!
Micsoda szél támadt! Az eső is zuhog. Itéletidő! Ki ne menjen, mert megfázik, aztán ápolhatom. Nem hallotta?
Mintha járkálna valaki odakinn. Most megint! Ugyan már, mifelénk a madár se jár. Száz éve nem láttam embert.
De mégiscsak! Megintcsak! Lépések! Hallom határozottan! Menjen ki, nézze meg, ki járkál itt? De óvatosan!
Mit fél, nincs mitől félni! Gyáva egér! *(az egér elfut)*
Jaj, de félek. És ha rabló? Haramia, bandita, tolvaj, utonálló, zsebmetsző, jöttment, csavargó? Kalandor? Én meg itt, egyszál magam, gyöngé boszorka? Hogy védem meg a királyságot, mikor mindenki csak alszik? *(az egér visszajön)* Látott valakit? Senkit? Biztos? Kilesek én is. Egérben nem lehet bízni. Hol a szemüvegem? A kulcslyukon kinézek legalább.
Hisz ott van! Nem látja? Ott közeleg! Nem rabló az! Nem haramia! Egy gyönyörűszép királyfi! Az közeleg!

Királyfi: (dal) angolország francia
london párizs india
haj!

Boszorka: Minket meg nem láthat! Semmiképpen! De délceg pedig! Egyre csak közeledik!

Királyfi: (dal) angolország francia
london párizs india
haj!

Boszorka: London, Párizs! Világot járt királyfi! Látszik a járásán! Bűbájos kisasszony, ne fickándozzon, ajtót, ablakot becsukni, mihozzánk nem jöhet! Világért se! Bírjon magával! Bújjon el! Elbújok én is.

Királyfi: Hej, haj! Itt a világ vége, úgy látom. Több ország nem következik, fordulhatok vissza.
Minden királylányt láttam, de hiába! Nem tetszik egy se. Nem sírok, nem sóhajtok utánuk. Akit én keresek, az talán nincs is a világon.

De micsoda szép, régimódi kastély! Rózsailatú!
Lakik itt valaki? Nem hinném. Ajtó, ablak bezárva. Hé, van itt valaki?

Boszorka: Meg ne moccanjon. Ne is szuszogjon.

Királyfi: Senki. A kulcslyukon benézek legalább. Semmit se látok. De ott, amott!
Valami fehérlik! Valami csipke? Leány lakhat itt mégiscsak? Talán királyleány! Azt pedig látnom kell!
Engedjenek be, szegény ázott, úzótt királyfit! Nyissanak ajtót!

Boszorka: Kisasszony, végem van! Így nem mutatkozhatok, királyfi előtt! Ilyen öregem, ráncosan! Azt a szégyent túl nem élném!
Ruhám is hogy néz ki! Hajam tiszta ősz! Harisnyám szalad, cipőm is lyukas!
Száz évig vigyáztam hűségesen, de ezt nem! Nem mutatkozom! Semmiképp!
Kisasszony, most magán a sor! Vigyázzon a királyságra! Védelmezze őket!
Legyen hős, legyen bátor! Láthatatlan, hallhatatlan, hová legyek, jaj!
Már nyílik is az ajtó! Kisasszony, vigyázzon magára!

Királyfi: Nicsak! Egy egér! *(az egér táncra perdül)*

Boszorka: Mit csinál? Szemérmetlen perszóna! Mit kellett magát? Mit fitogtatja?
Hagyja abba, de azonnal!

7. Ébredés

Királyfi: De szépen táncol!

Boszorka: Nem hallja? Ne illegesse magát!

Királyfi: Ilyet még Párizsban se láttam! Táncos egeret! Régimódin táncol, de csupa kellem!

Boszorka: Könnyelmű, léha, lelketlen!

Királyfi: Jobb napokat látott egér, látszik.

Boszorka: Nem fogott rajt a nevelés, az látszik. Hova táncol? Még elárul mindent.
Álljon meg! Álljon meg! Álnok, áruló, hitszegő, csaló!

Királyfi: Csak csöndesen. Hisz itt alusznak. Egy leányka. Csipkeruhában. Kezében rózsa. Nem vigyáz rá senki, itthagyták, egyedül?

Boszorka: Jaj, ne bántsa!

Királyfi: A legszebb lány, aki valaha láttam. Őt kerestem az egész világon.
Ő lesz a feleségem, senki más!
Bárcsak ébredne már! Egy percet, egy pillanatot se tudok várni.
Legyen a feleségem!, mondom neki, ha fölébred.
Erre ő azt mondja, holtomiglan, holtodiglan.
De ha azt mondja, nem? Ha mást szeret? Nem engem?
Az nem lehet. Akkor meghalok. Meghalok érte.

(dal) Kisasszony nyisd ki
szép szemed
itt van ki téged
úgy szeret

Kisasszony, nyisd ki szép szemed! Csak mosolyog álmában. Nem ébred.

Boszorka: Szegény királyfi, azt hiába várja! Nem lesz ez a királykisasszony senki felesége! Nem lesz szép menyasszony hófehér csipkeruhában! De szép pár pedig! Hogy összeillenének! Mint két rózsaszál!

Királyfi: És ha megsimítnám? Épp csak a cipőjét? Ruhája csipkés fodrát? Haját? Kis kezét? Kisujja körmét?

(dal) kisasszony ébredj
nyisd ki szép szemed
itt van ki téged
úgy szeret

Én belehalok, ha nem ölelhetem meg. Csak egyszer.
Ha nem csókolhatom meg. Csak egyetlen egyszer.

kisasszony ébredj
meghalok érted
csókomra ébredj
csókomra ébredj

Boszorka: Csoda történt! A szemét nyitja! Sóhajt! Fölébredt! Csipkerózsika fölébredt! Bűbájos kisasszony, mindent megbocsájtok!

8. Álom az álomban

Csipkerózsika: De szépet álmodtam! Szerelmeset!
Magáról! Ezt a rózsát magának adtam, én édes szerelmem, mondta, én édes szerelmem, mondtam.
Megszerettük egymást, álmomban. Hallgat? Csak néz, néz.
Álom volt ez, csak álom. Nem szeret engem? Gyöngé kis királylány-szívemet facsarja? Mikor először vagyok szerelmes életemben?
Felejtse el akkor! Majd én is elfelejtem! Már el is felejtettem! Örökre! Hol a söprüm? Söprök inkább! Száz éve nem söpört itt senki! Úgy látom!

(dal) Csipkés ruhában
söpörni a legjobb csipicsipp
legjobb a világon
csipicsipp csipicsipp

Boszorka: De ezt már nem hagyom! Az igaz szerelmet! Hát mér nem beszél, mért hallgat? Egy világot járt királyfi, és csak hallgat?
Itt mutatkozni kell énnekem mégis! Tanácsolni, tanítani modorra!
Királyfi uram! Ősz hajam ne nézze, lyukas cipőm ne nézze, harisnyám szalad, ne nézze! Tanácsomat figyelje, mert elront mindent!

- Királyfi: Már késő! Nem szeret! Elfelejtett örökre! Söpröget!
- Boszorka: Könnyét hullatja, magáért!
- Királyfi: Énértem?
- Boszorka: Sóhajt! Maga után!
- Királyfi: Énutánam?
- Boszorka: Engesztelje ki szépen. Vigasztalja. Mondja neki, mondja.
- Királyfi: Mondjak neki, mit?
- Boszorka: Én édes Csipkerózsikám –
- Királyfi: Én édes Csipkerózsikám –
- Boszorka: Szivem szép szerelme –
- Királyfi: Szivem szép szerelme
- Boszorka: Egyetlen kincsem a világon –
- Királyfi: Egyetlen kincsem a világon –
- Boszorka: Akar a feleségem lenni?
- Királyfi: Akar a feleségem lenni? Velem söprögetni?
- Csipkerózsika: Akarok! Akarok, akarok, akarok!
- (tánc, söprűvel)*
- Királyfi Én szép szerelmem
Csókomra ébredt
- Csipkerózsika Én szép szerelmem
Csak érted élek
- Ketten Csak érted élek
Én szép szerelmem
- Királyfi Hogy rádtaláltam
- Csipkerózsika Hogy rádtaláltam
- Boszorka: Búbajos kisasszony, mit keres ott? Csak nézze! Ne táncoljon bele az igaz szerelembe!

9. Szülői szigor

Király: De jót aludtunk!

- Királyné: Lehet, hogy maga jól aludt, de én a szemem alig hunytam le! Aggódok a leányért! Igen makacs! Mit csinál megint? Odanézzen!
- Király: Söpröget! Egy királyfival az oldalán! És nem a bergengóccal!
- Királyné: Nem is a zsványóccal!
- Király: Márpedig a bergengóchoz fog feleségül menni. Én mondom meg, én vagyok az apja!
- Királyné: Márpedig a zsványóchoz fog feleségül menni, én vagyok az anyja!
- Csipkerózsika: Márpedig ehhez a királyfihoz fogok férjhez menni, itt ni! Ásó, kapa! Utazunk máris! London, Párizs!
- Király: Előbb az esküvő, leányom! Előbb az esküvő!
- Csipkerózsika: Még ma! Most rögtön!
- Királyné: Még ma. Most, rögtön. Királyuram! Zene, tánc, torta! Vendégség, vidámság!
- Király: Hol a Zsuzsi? El ne felejtjük meghívni!
- Boszorka: Jövök már, jövök! Itt vagyok!
- (dal)* Pöttyös ruhában, pityipötty
Királyi bálban, pityipötty
Én leszek a legszebb, pityipötty, pityipötty
Én leszek a legszebb,
ki lenne más?

vége